

Naile Öztunç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.09.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

16 Mart 2001

Derya Burak doğdu, bahar geldi.
Baharla gelen baharım.
İyi ki geldin can ilacım.

Sen geldin diye deniz daha güzel mavi.
Seni fısıldıyor dalgalar sakince.

Kuşlar seni cıvıldıyor.
İçimden bir ses,
Ney sesi gibi büyülü.

Senin adını üflüyor kulağıma.
Büyülenip bir dağ oluyorum.

Yüce, ulu, güçlü bir dağ.

Sen benim küçük Derya'm.
Minik ellerimi öpüyorum.
Cennet bahçelerinden
Gül kokuları getirdin.

Baharla gelen baharım.
İyi ki geldin can ilacım.

(16 Mart 2001, Samsun)

Naile Öztunç

19 Mayıs

Güneş bu sabah Samsundan doğacak.
Kanayan yaralara derman olacak.
Atatürk yayıldıkça dalga dalga ruhlara,
Yurdumda her şey çok güzel olacak.

19 Mayıs 2019 İstanbul

N. Öztunç

Naile Öztunç

2016 Artı 1

Ben çocukken yılbaşı
Mandalina, kestane, kuru yemiş
Gecenin yarısında
Yeni bir yıl gelmiş

Ben büyüdüm yılbaşı
2016 artı 1
Yaşadıklarımız artmış
Yaşayacaklarımız eksilmiş.

31 aralık, 2016 İstanbul

Naile Öztunç

Adsız Bebek

İlk nefesini aldı,
Ağladı bebek.
Kızın oldu dediler.
Anne çaresiz üzgün.
Baba, isyankar, kızgın.
Altıncı da mı kız?
Bağırdı baba, haykırdı.
Masum kalpleri kırdı.
Hayata tezat, her şeye inat.
Fitrata tezat, manaya inat.
Kırk gün kırk gece,
Anne ağladı, bebek ağladı.
Belki de istenmediğini anladı.
Zavallı küçük kız.
Konmamıştı daha adı.
Adı batsın dedi baba,
Irmağa atın dedi baba.

Ve bir gün,
Zalim baba hastalandı.
Hastanede buldu kendini.
Doktor hemşire anında
Pervane oldu yanında.

Eridi babanın buzdan yüreği,
Aklına geldi adsız bebeği
Baba hayran beyaz meleklerle,
Adsız kızını düşündü bin kere.
Fedakar hemşirenin adını sordu,
Kızına onun adını koydu.
Benim kızım da hemşire olsun
İyilik olsun, merhamet olsun.
Onun da bir adı olsun.

Yıkıldı nefretin kalesi,
Şenay Hemşire vesilesi
Dillerde kaldı hikayesi.

Naile Öztunç

Amasya

Bir şehir,
güzel şehir.
Şehirde bir ırmak.
Yeşil gözlü güzel ırmak.
Yeşilirmak.
Gözlerinin rengi düşmüş sulara.
Hala aşık mısın dağlara?
Engüzel şarkılarını fısıldarken,
Sessiz sessiz akarken,
Dağlar senin farkında mı acaba?
Ey dağlar,
Karayağız delikanlı dağlar,
Yeşilirmak sana aşık.
Ondandır yüz sürmesi ayaklarına.
Yeşil suların şarkıları hep sana.
Seni fısıldıyor gündüz, gece.
Sana fısıldıyor hece, hece.
Yoluna can seriyor.
Sen ona boyun eğmesen de,
Gururunu yenmesen de,
O sana hayat veriyor.

Naile Öztunç

Annem

Buz gibi üşütür beni sensizlik.
Titretir içimi uzaklar.
Sensizlik çok soğuk annem.
Yeni pişmiş yemek gibi ayrılık.

Yakar dilimi vedalar.
İyileşmeyen yaradır uzaklar.
Bağlar elimi kolumu son sözcükler.
Yakar dilimi vedalar.
Kuş uçar, rüzgar eser, zaman akar.
Uzaklara ulaşır içimi yakar.
Duygularım kara bulutlar gibi.
Kuşların kanadında,
Yağmurların içinde gider.
Geri gelmez izi kalır.
Sesimi kimse duymaz.
Kulağımda annemin sesi kalır.
Hücre cezası mı bu?
Karanlık, ayrılık.
Sesini duyarım rüyalarımda.
Kara bulutlardan kara yağmurlarım yağar.
Gözyaşlarıma karışır.
Güneşin gücü az gelir.
Mevsim kıştan daha kış.
Ayrılık canımı yakar.
Hücre cezası bitmez.
Zaman su gibi akar
Ayrılık içimi yakar.
Yakar dilimi vedalar.

Naile Öztunç

Anneme

Ya bir telefon ya bir kapı çalsaydı.
Mutlu olurdun her kim arasaydı.
Kendi sesimi bile özlüyorum derdin.
Sesine ses verecek birini beklerdin.

Artık kuşlar haber getirmiyor senden.
Yoksun, sen sustun, telefonlar da sustu.
Yalnızlığının acısı dindi birden
Ölümün yalnızlığına çare olmuştu.

Sen gidince yıkıldı koca bir kent.
Ne bir ses var, ne bir hareket.
Bir şeyler kırıldı, bir şeyler yok oldu.
O yalnızlıktan bu yalnızlığa göç oldu.

Sana olan özlemim hiç eskimiyor.
Dudağında yarım kalan o gülüşün
Yüzünde donup kalan o son hüzün
Gözlerimden silinmiyor, hiç gitmiyor.

Sen ki ey kalbim buna nasıl dayandın.
Bu yol ayrımında sen her şeyi anladın.
Oysa hayat tek kişilik bir oyun.
Doğduğumuz an başlangıcıdır sonun.

Naile Öztunç

Annesinden Otizimli Meleğine

Masum meleğim .
Hiç bakmıyorsun gözlerime.
Gözlerine hasretim
Sessiz duruşun var ya, anlamak istiyorum.
Bulmaca gibi karışık.
Çözmek istiyorum.
Kırmadan, ne seni, ne beni.
Anlamak istiyorum.
Karanlık bir odada
Kapkara bir mücevhersin.
Kaybetmekten korkuyorum.
Üzmekten korkuyorum.
Hangi dilden konuşsam,
Bilmiyorum senin dilini.
Sözlerim hep yanlış.
Anlatamıyorum.
Ah şu sözcükler yetersiz kalıyor.
Hangi dilden konuşsam bilmiyorum.
Yardım edin kimse yok mu?
Sesimi duyan yok mu?

Naile Öztunç

Ayva Gibi

Dizildi boğazıma,
Söyleyemediklerim.
Kuru, susuz ayva gibi gitmiyor.
Duruyor öylece.
Yutkundum hece, hece.
Kuru, susuz ayva gibi gitmiyor.
Söyleyemediklerim.
Gözyaşımla ıslattım.
Hapsettim içime.
Biriktirdim söyleyemediklerimi.
İçime batıyor,
Biriktirdiklerim.
Öğütüyor ayvaları,
Acı öğütücü kalbim.

01.04.2015 Sakarya

Naile Öztunç

Bebek

Torunum GÖKHAN'a

Bir bebek gelince evine
Evin değişir
Hayatın değişir
Ona baktığında
Kalbin içine sığmaz, bir başka atar.
Bir bebek gelince evine
Duruşun değişir
Hayallerin değişir
Onu kucakladığında
Hayatına başka bir anlam katar.

3 Aralık, 2016 İstanbul

Naile Öztunç

Benim Annem

Ne söylesem dinlersin.
Ne söylesen dinlerim.
Dağlar kadar yücesin.
Benim canım annemsin.

Sen, huzurumsun annem.
Huzurum, koca dünyam.
Sesin hep kulağımda,
Sensin bitmeyen rüyam.

Yanımda sen varken,
İçim içime sığmıyor.
İçim duvarları aşıyor.
İçim tavandan taşıyor.

Varlığım, can suyumsun.
Her mevsim çiçeğimsin.
İçime sığmayan içimsin.
Benim canım annemsin.

24 mart, 2017 İstanbul

Naile Öztunç

Bir Gün

Bahar gelir.
Yağmur yağar,
Güneş doğar,
Ve dünya güneşle el ele verir.
Rengarenk kollarını açar.
Gökkuşığı olur.
Bütün insanlığı sevgiyle kucaklar.

Naile ztunç

Bir yıl daha

Yarın yeni bir yıl.
Güzel bir demet yapmalıyım,
En güzel anılardan
Su dolu bir vazoya koyup,
Canlı tutmalıyım geçmişi ve geleceği.

Değerlendirebildim mi?
Her şeye iyi gelen zamanı.
Yaşadığımız her anı
Şimdi kendimle konuşmalıyım.
İkna etmeliyim kendimi.

Fark etmeliyim
Hayatta sevinilecek her şeyi
Kırdıklarımı onarmalıyım.
Bağışlamalıyım kendimi.
Hızla geçiyor zaman.
Devam etmeliyim hayatı sevmeye.

Bitirmeliyim
Ne varsa yarım kalan.
Sadece sevmelerimiz
ve gülmelerimiz dir yanımıza kar kalan.

27 aralık, 2017 İSTANBUL
Naile Öztunç

Naile Öztunç

Can

Aylardan Nisan.
Yeni bir can.
Güllerle gelen,
Güllerle açan.
İyi ki doğdun,
İyi ki varsın.
Hayatın hep mutlu,
Hep bahar kalsın.

(15/04/2015)

Naile Öztunç

Çocuk Kal

Bu acı çeken dünyada
İçindeki çocuğu sev.
Bütün sevgini ona ver.
İçindeki çocuğu dinle
O seni mutlu eder.
O sana yaşamı verir.
İçindeki çocuk,
Hep mutlu kalsın.
Hiç büyümesin.
Yılların ne önemi var.
O kaç yaşındaysa ,
Sende o yaştasın.
O iyileştirir seni.
Öğretir iyileşmeyi,
Öğretir öğrenmeyi.
Yaşamı sevdirebilir o sana.

Dürüst bir insan , daima çocuk kalır
Demiş Sokrates.
Ne mutlu dünyada hep çocuk kalana.

N . Öztunç. 01.09. 2018 İstanbul

Naile Öztunç

Çok Geç Kaldım Annem

Bitmez sanırdım,
Tükenmez sanırdım.

Öyle çoktun ki annem,
Her akşam okuduğum,
Okumaktan bıkmadığım
Bir kitap gibiydin.

Beni yalnızca sen anlardın.
Ama, ne yazık ki,
Ben seni anlamakta çok geç kaldım,
Çok geç kaldım annem.

27 Haziran., 2016 İstanbul

Naile Öztunç

Deniz

Samsun da, sahilde denize bakıyordu evimiz.
Denize bakıyordu balkonumuz, pencerelerimiz.
İçimize doluyordu deniz
Ruhumuza işliyordu dalga, dalga.
Nefes almak yetiyordu, mutlu olmak için.
Her şey çok güzeldi.
Gerek yoktu plan yapmaya.
Kendini sınırlamaya.

Her yerden huzur akıyordu.
Her yer deniz kokuyordu.
Perdeleri hiç kapatmazdım
Huzur evime kolay girsin diye.
Çok uzakta ufuk çizgisi.
Güneşe yol gösterirdi.
Terapi gibiydi güneş ve deniz.
Çünkü denize bakıyordu evimiz.

21 şubat, 2016 İstanbul

Naile Öztunç

Derin

Sahilde oturup
Dalıyorum denize
Gözlerimle
Derinliklere
Soruyorum kendime
Hangisi daha derin
Pişmanlıklarım mı?
Deniz mi?

18 Kasım, 2016
İstanbul

Naile Öztunç

Dilsiz Dürüst

İki, iki daha beş dersem,
Zaman durup beni dinler.

İki,iki daha dört dersem,
Zaman sessiz akar gider.

Dünyanın dürüst çocukları,
Çiçek,böcek ve hayvanlar,
Dağlar, taşlar, topraklar.
Dilsiz dürüstler.

Bu kadar da olmaz ki.
Hem dürüst, hem dilsiz.
Bir garip çelişki.
Kendine güveniyor belli ki.

Bekle sabır acı ilaç.
Zaman her şeyi duyar.
İki, iki daha durmaz sayar.
Bekle..İlahi adalet var.

11 Eylül 2014. Sakarya

Naile Öztunç

Duvarlar

Aramızda duvarlar.
Fırtınalar kasırgalar.
Önünde duranı savurur atar.
Aramızda duvarlar.
Savrulduk her birimiz.
Aramızda denizler, dağlar.
Sesim duvarlara çarpar.
Sesim dağlarda yankılanır.
Kendimi dinlerim.
Film şeridi gibi çocukluğum.
Hayallerim siyah, beyaz.
Annemi özlerim, içim yanar.
İçimdeki ben ve annem.
Ayrılık denizindeyim.
Ne yazık ki yüzme bilmiyorum.
Boğuluyorum.
Hayat bu.
Hiç adil değil.
05.05.1979 AMASYA

Naile Öztunç

Elma

Çocukluğum köyde geçti. İki katlı, çok odalı bir evde yaşıyorduk. Evimizin çevresinde her çeşit meyve vardı. En çokta elma ağaçları vardı. Elmanın her çeşidi, misket elması, paşa elması, yaz elması, ekşi elma, gelin elması, sarı elma, yeşil elma.

Sabah uyanır uyanmaz, daha yüzümüzü yıkamadan elmaların dibine koşardık. Gece boyunca en tatlı, en olgun olanlar dibine düşerdi. Kahvaltıda elma yedik. Sonra bütün oyunlarımızı elmaların dibinde oynardık. Biz 9 kardeşтик. Küçük bir ana sınıfı gibi, en büyüğü 16 yaşında, en küçüğü 1 yaşında. Büyükler, küçüklere sahip çıkar, avutur, oynatırdı.

Elma ağaçlarının tepesinde daldan, dala geçer, kuşlar gibi gezerdik. Dallara salıncak kurar, sallanır, birbirimizi göklere uçururduk.

Annemin diktiğı basma elbiselerimiz vardı. kocaman cepli, bol etekli, ceplerimize eteğimize elmaları doldurur, eve götürürdük. Sonra, öğle yemeğimize yine elma yedik. En tatlı elmalar, arıların ve kuşların gagaladığı elmalar dı.

Sonra ebem elmaların dibine gelirdi. sepetlere elma toplar, eve taşırdı, bize taşıttırır dı. Gün akşam olduğunda eve giderdik ve yine acıktığımızda yediğimiz ilk yiyecek yine elma olurdu.

Yer yatakları seriliydi, geniş odalarda. Yatma vakti geldiğinde elimizde ve ceplerimizde elmalarla yatağa girerdik. Yorganın altında elma yiyerek uykuya dalardık. Sabah olduğunda yarısı kalmış elmalar, yastığımızın, yorganımızın altından çıkardı. O zamanlar, yatak çarşafı, yorganlar, yastıklar beyaz olurdu. Annem bize kızardı, yatarken elma yemeyin, çarşaflarda, yastıklarda elma lekesi kalıyor diye.

Yatağın içinde hem elma yedik, hem de radyodan *arkası yarın* dizileri dinlerdik. Uykuya daldığımızda radyo açık kalırdı. Sabah annem bizi uyandırdığında, radyo açık kalmış, elinizde elma yarım kalmış, yapmayın böyle derdi.

Aradan yıllar geçti. tamı tamına 50 yıl geçti. Ben her sabah uyandığında burnuma elma kokusu, kulağıma annemin sesi geliyor. Evde elma varsa hemen elma yiyorum. Her acıktığım da elma yemek istiyorum. Markete gittiğimde ilk alacağım şey elma oluyor. Elma yemezsem doymuyorum. Elma benim çocukluğum, elma benim anılarım.

17 kasım 2016 İSTANBUL
Naile Öztunç

Naile Öztunç

Engin

Seni hayal etmek güzeldi.
Çok güzeldi seni beklemek.
Sevgiyle, korkuyla, heyecanla,
Sabırla, sabaha dek.
Engin Bebek.
Sen doğarken doğdu güneş.
Güneşle yarıştın sanki doğmak için.
Yarışı sen kazandın.
Alkışlar birincimize.
Adını denizlerden aldın,
Dalga, dalga doldun kalbimize.
Sen hayatın anlamısın, tadısın, tuzusun.
Sen hayatın, en güzel yüzüsün.
Hoş geldin Engin Bebek,
Hoş geldin evimize.

21 Ekim, 2015 İstanbul.

Naile Öztunç

Eski ve Yeni

Mümkün mü
Yaşadığımız anı saklamak.
Acı verir insana kaybedilen zaman.
İmkansız
Zamanı bir gül gibi kurutmak,
ve sonra unutmak.
En gerçek şey yaşamak
Her şey geçiyor,
Her şey bitiyor.
Yeniler eskiyor.
Eskiler aradan çekiliyor.
İnsan oğlu buna ölüm diyor.
Yerine yenisi geliyor.
Zaman durmuyor,
ve durmayın diyor.
Anıları kalbinize koyun.
Neşe ve hüznü paylaşabiliyorsan,
Yaşamak en güzel oyun.

27 aralık, 2017 İSTANBUL
Naile ÖZTUNÇ

Naile Öztunç

Giden yolcu kapısı

Giden yolcu kapısı

Tepeden tırnağa ayrılık

İyi yolculuklar Derya

Eve geldim sessiz ,sönük ,sensiz.

Seni gördüm unuttuğun diş fırçanda

Yarım bıraktığın çayında.

Sensiz kalmış yattığın oda.

Notların , eşyaların kalmış

Dağınık , mahzun ,boynu bükük .

Yol hazırlığı izlerin her yerde .

Basmaya kıyamadım yere dökülen saçlarına .

Saçların hep öyle kalsa yerde , yastığında .

Gözlerim doldu , kalbim acıdı .

Aklımdan hep şu geçiyor ;

Kucaklasaydım bir daha

Kucaklasaydım bir daha.

14 ocak ,2022 .

İzmir N. Öztunç

Naile Öztunç

Gittin

Sen bizi bırakıp gittin
İssız ovaların nadide çiçeğiydin
Sessiz vadilerin fırtına gibi gerçeğiydin
Durmadın, dinlenmedin, fırtına gibi estin
Fırtına gibi hızlı oldu gidişin.

Gittin.
Kolu kanadı kırık sevgimiz öksüz
Öylece arkandan bakakaldık hepimiz.
Sen yenilmez yüce bir devdin.
Sen en çok kendini sevdin.

Gittin.
Estin gürledin terkettin.
Tek taraflı savaşın cesur komutanı
Seni sevenleri esir ettin.

Gittin.
Sevgimizi ateşe atıp gittin.
Tozu dumana katıp gittin.
Yüreğinin sesini hiç dinlemedin.
Gitmek için çok acele ettin.

Gittin.
Kalp kalbe yan yana olamadık.
Baharı, çiçeği hiç bilemedik.
Hasretlikler nasır tuttu içimizde,
Sevgimiz saklı kaldı kalbimizde.

Gittin.
Canım babam, yorgun savaşçım.
Sen bizim sevgimiz,
Sen bizim saygımız,
Sen bizim korkumuz,
Sen bizim acımız,
Sen bizim baştacımız.

Gittin...
Mekanın cennet olsun.

Naile Öztunç

Güle Güle Emre

Otobüste herkes yerini aldı.
Kapılar kapandı.
El sallıyorum sana.
Senin yerini sessizlik sardı.
Canımdan bir parça koptu.
Gözyaşlarımı saklıyorum.
Uzaklardasın artık.

Eve geldim.
Sessizlik, yalnızlık gariplik var.
Her şey yerli yerinde sabit duruyor.

Her şeyin rengi siyah gri,
Her şeyin tadı siyah gri.

Kapı ardında terliklerin.
Son adımını, son duruşunu,
Kapıdan çıkışını anlatıyor.

Acele içilmiş çayın bardağını,
Çatalını, kaşığı, tabağını,
Yıkamak zor geliyor.

Dokunamıyorum terliklerine.
Dokunamıyorum çay bardağına.
Gidişine her şey tanık.
Valizini hazırlamışsın,
Her yer dağınık.

Düzeltemek istemiyorum.
Sıcaklığın sinmiş,
Düzeltilsem yok olmasından korkuyorum.

(Eylül 1996, Amasya)

Naile Öztunç

Güneşim

Sevgili torunuma,

Sabah olur,
Güneş doğar ya,
Pencereden sıcak dolar ya,
Pencereden ışık akar ya,
İşte bu ışık gibisin.

Doluyorsun içimize.
Isıtıyorsun evimizi.
Güneşimiz sensin.
Seni kucaklarken hafifliyorum.
Ayda yürür gibiyim.
Bedenimde hiç ağırlık yok.
Kuş gibi uçuyorum.
Bir meleğin kanatlarındayım.
Meleğim sensin.

Sıcaklığında eriyorum,
Seni kucaklarken.
İçime sığmıyor.
Doluyorum, taşıyorum.
Seni kucaklarken.

Naile Öztunç

Her Şey Biter

Öğrenmeli insan her Şeyi,
Ama en çok da,
Her Şeyin bitebileceğini.
İnsan, bir Şeyi öğrenmeli,
Ama en çok da
Her Şeyin bitebileceğini.
Bir gün
Yapayalnız kalabileceğini,
Yalnız yaşamayı da öğrenmeli insan.
Kendine gelmeyi,
Kendini bilmeyi,
Kendi kendine yetmeyi
öğrenmeli insan.
Gülün solabileceğini,
Aşsızın ölebileceğini
Öğrenmeli insan.

Naile Öztunç

Huzur

Dün gittim
Bahçeşehirden Kadıköy e
Yeni doğan torunumu görmeye
Otobüs, metrobüs, marmaray
Yol boyunca korktum
Herkesten şüphelendim.
Her insanı canlı bomba sandım.
Yolculuğu bitirdim.
Yaşadığıma sevindim.

Yeter artık HUZUR olsun.
Patlayan sadece mısır olsun.

23 aralık, 2016 İstanbul

Naile Öztunç

İlahi Sevda

Sen giderken uzaklara,
Çırpındı kalbim peşin sıra.
Tez zamanda git, gel diye,
Su serptim gittiğin yollara.

Elini tuttum çok sıcaktı.
Son bakışın içimi yaktı.
Eğer kanatları olsaydı.
Kalbim peşinden uçacaktı.

Gözlerin ruhumu kucakladı.
Sevgin satırlara sığmadı.
Annem ben seni çok sevdim.
Bu sevgi ilahi sevdaydı.

21 aralık, 2015 İstanbul

Naile Öztunç

İndigo Çocuk

İndigo çocuğum ben.
Okurum duyguları,
Okurum doğayı,
Okurum her şeyi.

Her şey gerçektir.
Bir varmış, bir yokmuş olmaz.
Masallara yer yok,
Hikayedir gördüklerim.

Her şey hem yeni,
Hem eskidir.
De ja vu yaşarım.
Seni senden önce anlar,
Seni senden önce yaşarım.

Senin için üzülürüm.
Senden çok üzülürüm.

İndigo çocuğum ben,
Kalıplara sığmam taşarım.

10 ocak, 2013. Sakarya

Naile Öztunç

İnsana Yansımak

Hasta odalarının ışıkları.
Kapıdan süzülen güneşleri.
Birsen Hemşire
Doktor Öznur

Ne güzeldir yaşamak.
Tanımadığın birine yardım etmek.
İnsanın derdini bilmek,
İnsandan önce bilmek.
Ne güzeldir insana yansımak.
Birsen Hemşire,
Doktor Öznur.

Hasta odasının kapısından girmek,
Güneşi olmak ne güzeldir.
Acısına ortak olmak,
Güneşin her doğuşunda umut olmak.
Damla damla ilaç olmak.
İnsanın ruhuna damlamak ne güzeldir.
Birsen Hemşire,
Doktor Öznur.

Yıkılan duvarlardan köprü yapmak,
Yaşama uzanan yol olmak.
Ne güzeldir umut olmak.
Nefes olmak ne güzeldir.
Birsen Hemşire,
Doktor Öznur.

Kapıdan her doğuşunuzda,
Penceredeki güneş ayağa kalkar.
Saygı ile selamlar sizi.
Birsen Hemşire,
Doktor Öznur.

Ne güzeldir güneş olmak.
Ne güzeldir insana çalışmak.
Ne güzeldir insana yansımak.

(31 Mart 2015, Sakarya)

Naile Öztunç

İstanbul

Merhaba İstanbul
Yorgun ve yaşlı şehir.

Gece gündüz ıslıl ıslıl,
Her an telaşlı şehir.
Seni en iyi martılar biliyor
Çığlık çığlık didik didik.
İnsanlar caddelerinde eriyor
İhtişamın göklere yükseliyor.

Meydanlar kocaman bir yürek
Mutluluğu, acıyı içine sığdırıyor.

Her devirde güzelsin
Ne giysen yakışıyor.
Kaç yaşında olursan ol
Yaşlılık sana çok yakışıyor.
Hayranım sana İstanbul
Seni tanımışım iyi ki.
Yaşlanmaktan korkmuyorum artık
Yaşlılık nasıl yakışır insana
Gösterdin, anlattın bana.

(18.10.2015)

Naile Öztunç

İyi Ki Doğdun

Daha dün gibi
Senin geldiğin gün.
Sen benim küçüğüüm
Kara gözlü böcüğüüm.
Aklı yıldız
Kalbi güneşim benim.
Oyunların,
Oyuncakların
Daha dün gibi.
Binlerce şükrediyorum,
Senin geldiğin güne.
İyi ki doğdun,
İyi ki varsın Emre.

20 mayıs,2016 İstanbul

Naile Öztunç

Kahve Bilgisi

Kahveli sevgilerdi bizim dersimiz.
Zaman köpürürdü Elif in kahvesinde.
Sevgi sıcaklığında pişerdi kahvemiz.
Sevgi katardı Elif, şeker yerine.

Kahve kokulu anılarımız vardı.
Sonsuz sayılar gibiydi sevgimiz.
Sevgileri sonsuz sayılarla eşledik.
Kalbimize doldurup kilitledik.

Kahve bilgisi ve Yaşam bilgisi.
Çok severdik biz bu dersi.
En doğal, en yalın, en insan halimizdi.
İnsan insana, en güzel dilimizdi.

Kırk yılın hatırı sığardı fincana.
Anamlar yüklerdik geçen zamana.
Çok güzel günlerdi kahveli günler.
Elif in cezvesinde açardı güller.

Kahveli sevgilerdi bizim dersimiz.
Ne olursa olsun, zevkimiz, rengimiz.
Örnek aldık sonsuz sayıları.
Hiç bitmeyecek saygımız, sevgimiz.

04.07.2015 Sakarya

Naile Öztunç

Karışık tatlım İzmirde

Sabah,akşam her zaman
Masan karışık
Odan karışık
Gözüme batıyor karışık.
Can atıyorum düzeltsem diye
Anlıyorsun, gözüme bakıyorsun
Sakin düzeltme diye.
Oysa ki İzmir
Çok düzenli bir şehir.
Hiç bir şey karışık değil
Sevgili EMRE m
Karışık tatlım benim.

Çok düzenli karışığım
Ayrıntılarda kaybolan
Karma karışığım benim.
Hayatla barışık tatlım benim.

Haziran, 2004.
İZMİR

Naile Öztunç

Kediler Ve İstanbul

İstanbul kedileri insan sarrafı.
İnsanlara notlarını vermiş çoktan.
Hangi insandan uzak durmalı bilirler.
Bilirler hangi insanın yüreği kocaman.

Selam verirseniz selamınızı alırlar.
Sonra size selam verirler.
Sevgi verirseniz sevginizi alırlar.
Sonra size daha fazlasını verirler.

Çevrenizde döner dolaşırlar.
Şırnaştıkça şırnaşırlar.
İstanbul kedileri hep bakımlı, süslü, alımlı.
İlim edinmişler hayatta kalmayı.

Severseniz kabul ederler arkadaş kalmayı.
Asla kabul etmezler sahibi olmayı.
Kediler için önemlidir özgürlük.
Kedi sevenlerin yüreği istanbul dan daha büyük.

3 şubat 2016 İstanbul

Naile Öztunç

Kırıldım

Çok defa kırıldım,
Küsmedim ama.

Son defa kırıldım,
İlk defa küstüm.

Kalbimi kapattım,
Umutumu kestim.

Dağ gibi sevgi,
Bitmez sanırdım.

Dayanır, sabreder,
Umutlanırdım.

Kırıldı, kırıldı,
Kırılmaz oldu.

Sevgi ilaç idi,
Bilirim ama.

Korkarım ilacın,
Miyadı doldu.

Naile Öztunç

Levent

Canımın parçası
Uyanırım aklıma ilk gelensin.
Nefesimle dolarsın içime.
İçimde kal gitme.
Korkarım nefesimi vermeye
İçimden gidersin diye.

Naile Öztunç

Ney Sesi

Bir ney sesi dinliyorum.
Seslerin sessizliği doluyor kulağıma.
Seslerin en güzeli.
Sular serpiliyor üfledikçe.
Sular gibi akıyor sesler.
Büyülüyor, sarıyor,yükseliyor.
Suların söndüremediği yangın.
Ney sesi ile sönüyor.
Ney sesi kulağımda, duyuyorum.
Gözlerimle görüyorum.
Kokluyorum, içime çekiyorum.
Dokunuyorum, tutuyorum.
Yudum, yudum içiyorum, yutuyorum.
Bir ney sesi dinliyorum.
Beş duyumla büyüleniyorum.

05.04.2005 Samsun

Naile Öztunç

O Benim Son Yıldızım

Annem
O benim son yıldızım.
Ansızın kayıverdi gökyüzünden.
Ona yürüdüğüm yollar,
bitiverdi birden.
Şimdi elime yüzüme bulaşan, acıyla baş başayım.
Bir yanımda sevgim
Bir yanımda acım.
Mecburum hiç bitmeyecek bir hasrete.
Sevgimi acımı ve hasretimi
Hepsini kalbime sığdırdım.
Ben de annesiz kaldım.
Annem mekanın cennet olsun.

İstanbul , 12 mayıs 2019

Naile Öztunç

Naile Öztunç

Öğretmenim

Teşekkürler sana öğretmenim.
Yüreğime sevgiler ektiğin için.
Kök saldı ektiğin sevgiler.
Her mevsim açıyor birer birer.

Teşekkürler sana öğretmenim.
Işığa döndürdün yüzümü.
Kaneviçe gibi nakış nakış,
İşledin benim özümü.

Seni özlüyorum öğretmenim.
Aradım kutlamak için gününü.
Bir yıldız kaydı dediler,
Yıkıldım duyunca öldüğünü.

Sen benim kahramanımsın.
Yüreğimin dibine gömdüm seni.
Kim bilir kaç yürektesin.
Kaç yürek anıyor seni.

(İstanbul - 23 Kasım 2015)

Naile Öztunç

Ölüm

Yoksun artık
Melekler dokunduğunda sana,
Ne varsa kötü olan,
Silindi aklımdan.
Kötü anıları bir, bir aklıyorum.
İyi anıları kalbimde saklıyorum.
Senin pencereden bakıp,
Senin gibi görüyorum.
Ne sen, ne de ben,
Mükemmel değilken,
Çok şey beklemişim senden.
Kendimi yokluyorum,
Ölüm, her şeyi değiştirdi.
Seni temize çekiyorum.
Artık çok geç olsa da,
Seninde haklı olduğunu biliyorum.
Kırdıysam istemeden,
Senden özür, Allah dan af diliyorum.

29 eylül, 2016

Naile Öztunç

Özledim

Ben bir kabus gördüm sanki
Abimden ayrılınca
Ayrılık öylemi oluyormuş
Gözümde yaşlar geldi.

Çok üzüldüm ben.
Ve seni çok özledim ben
Rüyamda, televizyonda gördüm seni.
Uyandım, kola içtim, şerbet içtim.

Sonra da camdan baktım.
Ben gelemedim.
Sen gelmedin.

Ben ağladım, ayrıldım diye.
Abimi çok özledim.

20 eylül 2006, Samsun

Naile Öztunç

Özlerim

Yaz geceleri gökyüzüne bakarım,
Annemi özlerim.
Yıldızlara bakarım.
Annemi özlerim.
Ayın ışığında annemin gözleri,
Ayın ışığında benim gözlerim.
Annem bakıyorsa gökyüzüne.
Ay ışığında buluşalım.
Ortak bakışımız olsun.
O bakarken ben de bakarsam,
Ay ışığında buluşur kalbimiz.

Naile Öztunç

Öznur'um

Anlıyorsun biliyorum,
Söylemediklerimi,
Söyleyemediklerimi.
Anlıyorsun biliyorum.
Gözlerimde gülüşümsün.
Yüreğimde saklanan gözyaşımsın.
Saklambaç oyunumsun.
Çocukluğumdan kalan beş taşımsın.
Yalnızlığimde arkadaşısın.
Sessizliğimde sesimsin.
Karnım acıyana kadar gülemediğim,
İçimde kalan kahkahamsın.
Güvendiğim yüce dağım,
Her şeyim dert ortağısın.
Beni iyileştiren sihirli el,
Bahçemde açan gonca gül,
Hayata bağlayan bağısın.

Sen benim kahramanımsın.

Naile Öztunç

Papatya

Ŗüpheyeye düŖenler
bir tanık arar.
Cevabını bulamaz
papatyalara sorar.

N. Öztunç

3 eylöl, 2021 İzmır

Naile Öztunç

Resimdeki Eksik

Eksik resmi tamamla.
Ressamlara sorsan bilemez.
Nedir eksik olan?

Resimde bir boşluk var.
Yarım kalmış bir resim.
Yağmursuz bir bulut mu?

Çiçeksiz bir ağaç mı?
Dağdan gelip,
Denize ulaşamayan bir ırmak belki,
Penceresi olmayan bir ev,
Kanatları olmayan bir kelebek belki.

Haydan gelip,
Huya giden,
Bir yaşam belki.

23 şubat, 2017

İstanbul

Naile Öztunç

Saçları Kaldı

Gür saçlı akıllı çocuk,
İzmir'i çok sevmiştı.

Sevdiği İzmir 'de
Gür saçları kaldı.

Çocuk bakışları kaldı.
Fırtına gibi esişleri,
Sel gibi akışları kaldı.

Naile Öztunç

Saklı Sevgi

Seni sevdiğimi biliyordun.
Beni sevdiğini biliyordum.

Keşke söyleseydim seni sevdiğimi.
Keşke söyleseydin beni sevdiğini.

Nasır tutmuş ayrılıklar vardı aramızda.
Nasır tutmuş hasretlikler içimizi yaktı.

Bana uzattığın eli hemen tutamadım.
Sana uzattığım el havada kaldı.

Kırık duygularım cam kırıkları gibi.
Kanatıyor kalbimi cam kırıkları gibi.

Şimdi çok uzaklardasın dönmeyeceksin,
Hayallerimizden hiç gitmeyeceksin.

Sevgimi söyleyemediğim canım babamdı,
Benim babam çok büyük adamdı.

(06.05.2015, Sakarya)

Naile Öztunç

Samsun

Her sabah güneşle doğarsın.
Yağmurla yağarsın her akşam.

Gözü yaşlı şehir Samsun.
Ağır başlı şehir Samsun.

Gökyüzü ayaklarına serilmiş.
Sen gökyüzünün koynunda.

Bulutlar senin yatağın, yorganın.
Hem bulutlusun, hemde mutlu.

Mutlu olsan ağlarsın,
Hüzünlensen yine ağlarsın.

Karadeniz in buğulu gözlerinde,
Buğulanır bakışların.

Bulutları içersin susadığında.
Sağanak, sağanak , kana, kana yağarsın.

Coşarsın, yere göğe sığmazsın.
19 Mayıs ta gururlanır,
Dalgalanırsın bayrak, bayrak şahlanırsın.

Uçsuz, bucaksız Karadeniz.
Hayallerimde canlanırsın.

Dalgalar üstüme, üstüme gelir.
Hayallerimi dalgalar götürür.

Kumdan kalelerimi yıkarsın.
6 Mayıs sabahı gizli gizli,
Hayallerimi çizdiğim Atakum sahili.

Anılarımı iyi sakla.
Anılarım sende kalsın.

18 mayıs,2015. SAKARYA

Naile Öztunç

Sayılar Ve Saygınlık

Doğru bir tanedir
Yanlış bir çoktur.
Matematik doğruluktur,
Sınırlarını bilmektir.
Haddini bilmektir.

Sayılar asalettir,
Değiştirilemez, kirletilemez.
Değerli ve benzersizdir.
Saygı duyarım sayılara
Sayılar saygındır.

Saygın olmak için,
Sayılar kadar dürüst olalım.
İki kere iki dört eder
Saygınlık burada başlar.
İki kere iki beş ederse
Saygısızlık başlar.

Saygıyı sayılardan öğrenelim.
Saygının olmadığı yerde
İki kere iki beş eder.
İşte bu kötü durum,
Saygıyı yerle bir eder.

10 eylül,2014 Sakarya

Naile Öztunç

Sen

Sevgili Eşime,

Düz yolda, yokuşta yol arkadaşısın.
Hem baharım, hem yazım hem de kışımsın.
Yolda yorulur, sende dinlenirim.
Hayat seninle güzel bilirim.
İşte büyük resim seninle tamam.
Çok sitem etsemde sensiz olamam.
Tatlım, tuzlum, acı biberimsin.
Sen benim her şeyim, kaderimsin.

Naile Öztunç

Sen benim çocuğum

Bu sabah yine erken uyandım.
Yine aklımda sen vardın.
Seni düşündüm yine.
Senin derdinle yandım.
Şaçlarını okşadım.
Öptüm yanağından
Göz yaşlarımı tutamadım.
Hayallerim damla, damla döküldü.
Bir el sıktı boğazımdan.
Dilim bağlandı
Bağlandı ellerim.
Sen benim çocuğum,
Masum, ter temiz, akıllı meleğim.
Sen benim geçmişim.
Sen benim geleceğim.
İyi ki uyuyordun,
İyi ki görmedin göz yaşlarımı.
Şiirlere duygulanıyor,
Şarkılara ağlıyordum.
Her hüzünlü sözü sana bağlıyordum.

İçimden bir ses,
Hayat devam ediyor
Allah büyüktür dedi.
Bu sözün büyüüne sığındım.
Bu sözde olmasa delirecektim.
San ki boğazım sıkılıyordu,
Boğulup ölecektim.

Naile Öztunç 13 TEMMUZ, 2017

Naile Öztunç

Sessizce

Gidiyorum bu şehirden
Anılardan bir demet kucağımda
En güzel mavilerin içinden
En güzel yeşillerin gölgesinden
Sessizce geçip gidiyorum

Yıllanmış gümüş rengi yıldızlar
Bir bir düşüyor saçlarıma
Yürüdüğüm yollar, ayak izlerim.
Tanık oldunuz anılarıma.

Denediklerim yanıldıklarım
Kaybettiklerim kazandıklarım
İyi ki varsınız dediklerim
Hoşçakalın gidiyorum.

Kocaman bir nehir zaman
Hızla akıyor durmadan
En güzel zaman tünelinden
Sakince akıp gidiyorum.

Hayallerimle el ele
Daha iyi ve güzele,
Kalbimin götürdüğü yere
Gözümü kırpmadan gidiyorum.

(12 Haziran 2015, Sakarya)

Naile Öztunç

Sevgi

Sevgilerin sevgisi
Anne sevgisi
Güneş eritemez
Toprak çürütemez
Hiç kimse kimseyi
Anne gibi sevemez.

14 şubat, 2017 İstanbul

Naile Öztunç

Siyah

Saçların siyahı ezip geçiyor.
Gözlerin kaderimi yazıp geçiyor.
Kalbimdeki zor bilmeceyi,
Sıcak bakışların çözüp geçiyor.
Siyah gece saçlarına yağıyor.
Siyah gözlerin geceye doğuyor.
Güneş tutulmuş gözlerine.
En güzel şarkılarını söylüyor.
Anladım ki siyah renk de güzelmiş.
Renkte değil anlamdaymış, özelmiş.
Bir anda her şey nasıl değişti.
Kalbime gelmiş, ruhuma gelmiş.

Naile Öztunç

Tomurcuk Ve Çocuk

Daha o bir çocuk
Açılmamış bir tomurcuk
Koparıldı dalından
Yerinde kalan
Kocaman bir boşluk
Hangi sözcük anlatır,
Bir annenin acısını
Yanardağ gibi yanan
Yürek sancısını
Anne kendini dinler.
Bedeni kocaman bir yürek.
Dünya dönmeye devam eder.
Giden geri dönmez.

Kaç bahar geçerse geçsin,
Annelerin acısı dinmez.

20 aralık, 2016 İstanbul

Naile Öztunç

Üşüyor

Sözlerin çok soğuk, hayallerim üşüyor.
Ayaklarım üşüyor, ellerim üşüyor.
Gözlerimde yaşlar, kalbimde kırıklar,
Masum hayallerim bir, bir suya düşüyor.

Soğudum, soğudum bu hayattan soğudum.
Bu soğuk savaştan ben de yoruldum.
Vicdan, merhamet, adalet yok mu sende.
Hayallerim bitti. kalmadı umudum.

Arı olsam beğenmedin balımı.
Çiçek olsam kırdın benim dalımı.
Senden önce ölürsem eğer,
Sakin sen tutma yad el taşısın salımı.

Naile Öztunç

Yarım Kalan Bir Şey Var

Yarım kalan bir şey var.
Unutulmuş bir yerde.
Ya da kaybettiğim,
Arayıp ta bulamadığım.

Yarım kalan bir şey var.
Tamamlamak istediğim,
Tamamlayamadığım.
Ne yazık ki sebebini anlayamadığım.

Yarım kalan bir şey var.
Çok eskilerden,
Derinlerden,
Belki benden,
Belki senden,
Neden, kimden bilemediğim.

Yarım kalan bir şey var.
Çocukluğumdan,
Oyuncaklarımdan,
Doya, doya oynayamadığım.

Yarım kalan bir şey var.
Sevgi lerimden,
Hüzünlerimden,
Söylemek istediğim,
Dilimin ucunda söyleyemediğim.

Yarım kalan bir şey var.
Doğru sandığım,
Yanlış yaptığım,
Düzeltmeye çalıştığım,
Bir türlü düzeltemediğim.

Yarım kalan bir şey var.
Yarın olacak belki.
Daha zamanı var,
Yıllar bitmez diyerek
Yıllarca çok geç kaldığım.

30. 07. 2016 İstanbul

Naile Öztunç

Yemek Tarifi

Yemek tarifi gibi hayat
Her Şey tamam dersin,
YapılıŐına geĀersin,

Tuzlu olmuŐ biraz su kat,
Yok işte aradığımız tat.
Olmadı birazda acı kat.
Acı yakar ağlama,
Tatlısı var unutma.
Acısı, tatlısı, tuzlusu,
Hepsi iĀ iĀe karışık

Hayat budur doğrusu
Yer bitirirsin kaŐık, kaŐık.

6 mart, 2017. İstanbul

Naile ÖztunĀ

Yıllar

Bir yıl daha yaşadık ne mutlu.
Vedalar ettik eski yıllara.
Ne çok şey sığdırdık eskiyen zamana.
Geçti mevsimler bir bir.
Ne çok şans çaldı kapımızı kim bilir.
Kim bilir ne fırsatlar geçti elimize.
Biz hep daha iyisini bekledik.
Biz hep daha yenisini istedik.
Yeni bir olay,yeni bir sevda.
Yeni bir yıl, yeni bir sayfa.
Tüm beklentilerimizi öteledik.
Hayallerimizi yeni yıla yükledik.
Hatıralarımızı eski yıllara sakladık.
Yeni yılı yüreğimizle kucakladık.

30.12.2015 İstanbul

Naile Öztunç

Yitik

Dağılmış pazar yeri gibiyim.
Her şey yerle bir oldu.
Her şeyi yitirdim.
Mum gibi eridim.
Duman, duman tütüyorum.
Eriyorum, bitiyorum.
Her yanımda yanık içinde.
Hayalsiz kaldım.
Senden ötesi yok.
Benim sınırim sensin.

N. Öztunç 13 temmuz 2017

Naile Öztunç